

Het onder de laatste vallende gebied werd bij besluit van de représentants du peuple van 24 brumaire an III (14 November 1794) verdeeld in 7 arrondissementen; ieder onder een administratie, waarvan de leden door de représentants benoemd werden. Tevens werd benoemd een agent national als permanent vertegenwoordiger van de regering bij de administratie. 't Vorstendom Thorn ~~was~~ onder 't arrondissement Maastricht.

Op 29 frimaire An III (29 December 1794) werd door de administratie een plan van verdeling in kantons, opgesteld vooral door de notaris Wilmar, lid van de administratie, goedgekeurd. Volgens dit plan werd Thorn gevoegd bij het kanton Maeseyck, dat bestond uit de gemeenten Maeseyck, Eelen, Heppenert, Opoetaren, Neerpeteren, Aldeneyck, Ophoven, Geystingen, Kessenich, Neeritter, Kinrooy, Beersel, Stamproy, Thorn, Wessen, Baulen (?), Beegden Hael, Horn, Heythuysen, Daalhen (?), ^{Neer}Grathen, Pol en Panheel, Weert, Nederweert, Ittervoort, Baexem, Roggel, Buggenum en Haelen.

't Was natuurlijk de bedoeling de veroverde gebieden in te lijven. In de Nationale Conventie was men ^{er} het echter niet over eens of men de Maas of de Rijn tot grens zou nemen. Tenslotte behielden de voorstanders van de Maesgrens de overhanden op 14 fruct. An III (31 Augustus 1795) werden door besluit van het Comité du Salut Public 9 departementen gevormd onder het centrale bestuur van Brussel. Van betekenis is dit besluit, omdat hierdoor het arrondissement, nu departement Maastricht voorgoed werd afgescheiden van de Centrale Administratie te Aken.

Op 9 vendémiaire An IV (1 October 1795) werd het besluit van het Comité door de Convention Nationale tot wet verheven en werden dus de 9 nieuwe departementen officieel bij de Franse Republiek ingelijfd.

Tevens werd echter enkele dagen later besloten, dat de "pays réunis" bestaand zouden blijven "sur le pied actuel". Van de chaotische toestand, die zo gehandhaafd bleef, profiteerden de Franse legers, die het land door requisities uitputten.

Maar het Comité du Salut Public stuurde twee ambtenaren, Fortiez de l'Oxise en Perès de la Haute-Garonne, die na enkele weken, toen het Comité de Salut Public verdwenen